

Myrkkykeiso

Cicuta virosa

Myrkkykeiso on kesä-heinäkuussa kukkiva, märillä paikoilla esiintyvä monivuotinen, paksujuurinen sarjakukkaiskasvi, joka on tappavan myrkyllinen. Muita lajista käytettäviä nimityksiä ovat keisanputki, keisonputki, keisoputki, vesiputki, villiputki, velhonputki, myrkkyputki ja eläintenmyrkky.

Myrkkykeiso on erittäin myrkyllinen ja sen saattaa helposti sekoittaa esimerkiksi muihin putkikasveihin. Myrkkykeiso on monivuotinen kasvi, jonka kaikki osat sisältävät kikutoksiinia, joka puolestaan on hyvin myrkyllistä.

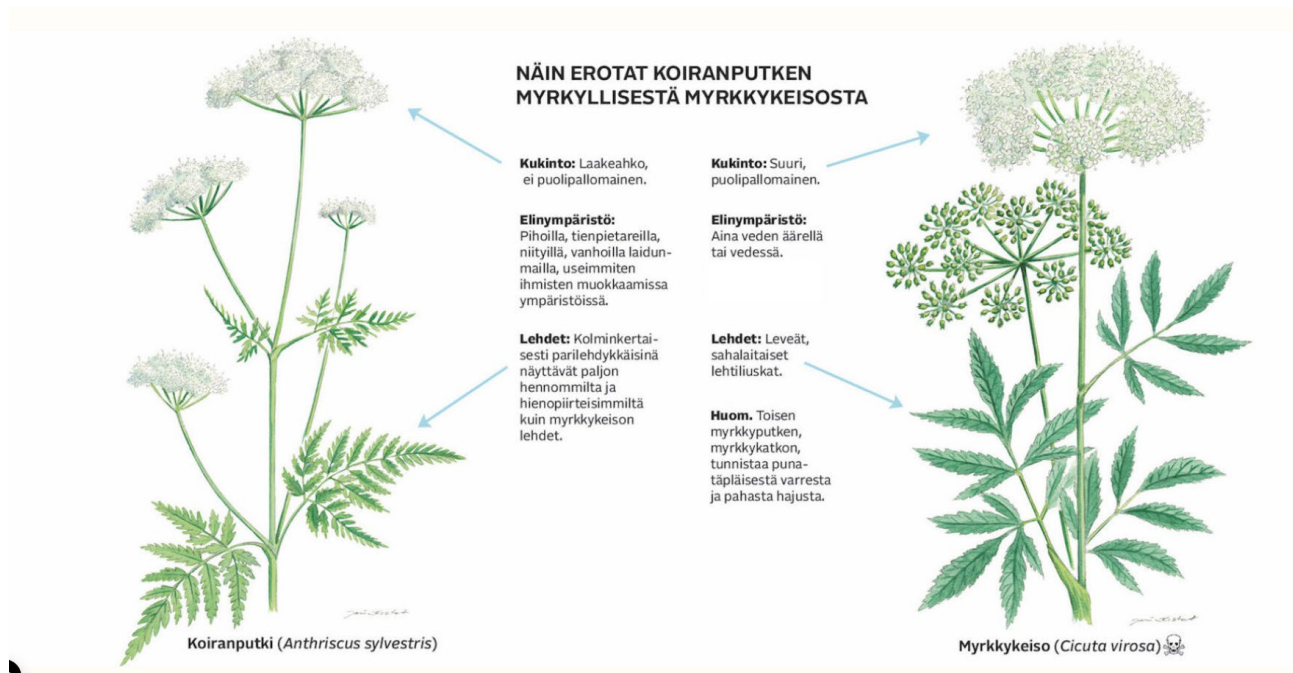
Myrkkykeiso on **erittäin myrkyllinen kasvi**, jota ei tule koskea tai syödä, eikä sen ympäristöstä saa juoda vettä. Myrkkykeison kasvupaikoilla ei tule uida, sillä rikkoutuneet kasvinosat voivat saastuttaa pieniä vesialueita. Myrkkykeiso ei ole ainoa Suomessa kasvava myrkyllinen kasvi.

Toisin kuin useimmat myrkkukasvit, keiso ei varoita syöjäänsä pahalla hajulla tai epämiellyttävällä maulla. Kasvin varsi ja lehdet tuoksuvat tillille ja maistuvat persiljamaiselle, eniten myrkkyä sisältävä juurakko haisee sellerimäiselle ja maistuu makean palsternakkamaiselle.

Aluksi **oireita** ovat suun polttelu, kielen, nielun ja suun kangistuminen, pahoinvointi ja oksentaminen, sydämen tykytys ja huimaus. Näiden jälkeen tulee epilepsiaa muistuttavia kouristuksia, joiden aikana selkälihakset jännittyvät ja suusta tulee verensekaista vaahtoa.

Kasviin ei saa koskea, eikä sitä saa vahingoittaa. Jos kasvin rikkoo, on vaarana, että myrkkyä pääsee veteen.” Uiminen on turvallista, kunhan pysyttelee kasvin kasvupaikalta kauempana. Myrkkykeiso on Suomen vaarallisimpia myrkkukasveja.

Kasvien tunnistus onnistuu PlantNet sovelluksen avulla.

Myrkkykeison poistamisessa ongelmana on, että se viihtyy vesistöjen äärellä, jossa torjunta-aineita ei voi käyttää. Siksi torjuntakeinoiksi jäävät pitkäaikainen peittäminen, joka tukahduttaa kasvuston tai kasvien

kaivaminen juurineen pois. Maahan ei kuitenkaan saisi jäädä yhtään juurenpätkeä, sillä uusi kasvi kehittyy näistä pätkeistäkin. Keiso kuitenkin taantuu, jos kitkentää jatketaan sitkeästi, jolloin sen elinvoima hiipuu. Keison kasvua täytyy tarkkailla vuosien ajan ja myös siementaimet täytyy tarkkaan poistaa. Siementen itämiskyky voi pysyä yllä pitkään.

Myrkkykeisoa ei saa käsitellä suojaamattomana. Tarvitaan vähintään kumisaappaat, suojaavat vaatteet ja käsineet, jotta kasvi ei pääse kosketuksiin paljaan ihon kanssa. Rikkoontuneet kasvit saattavat valuttaa oireita aiheuttavia määriä kikutoksiinia pieniin vesialueisiin, kuten lampiin tai puroihin, joten ainakaan kotieläimiä ei pidä päästää polskimaan veteen pian kitkennän jälkeen.

Poistettu kasvi tulee sulkea muovipussiin niin, että sitä ei pääse leviämään siirtovaiheessa. Kasvi hävitetään polttamalla tai sen voi toimittaa jäteasemalla tiiviisti pakattuna.